

ประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง

THE EFFECTIVENESS OF THAI WOMEN EMPOWERMENT FUNDS POLICY
IMPLEMENTATION FOR WOMEN QUALITY OF LIFE DEVELOPMENT
IN THE AREA OF THE CENTRAL PROVINCES GROUP

นงนภัส ไพรศรี บุญทัน ดอกโธสง และ วิมล หอมยิ่ง
Nongnaphat Phraisri, Booton Dockthaisong, and Wimon Homying

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ และ 3) เสนอแนะให้มีการปรับปรุงปัจจัยในการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลางให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยการวิจัยแบบผสมวิธี การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 27 คน เลือกโดยแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการอุปมา วิเคราะห์และตีความ การวิจัยเชิงปริมาณใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้วิธีการหาจากสูตรของ Taro Yamane เครื่องมือเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับที่มีความเชื่อมั่น .907 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติในการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ นโยบายกองทุนไปปฏิบัติเกิดประสิทธิผล และในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ ประกอบด้วย 2.1) ปัจจัยด้านนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในการสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ นโยบายลงไปปฏิบัติมีความชัดเจน และในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ในด้านนโยบายสามารถวัดผล และด้านประเมินผลได้ 2.2) ปัจจัยด้านการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติในการสัมภาษณ์มีการปฏิบัติไปตามกฎระเบียบข้อปฏิบัติของกองทุนในทิศทางเดียวกัน และในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากในด้านสตรีมีศักยภาพสูงขึ้นและด้านบทบาทของไปสู่การเป็นผู้นำชุมชน 3) เสนอแนะให้มีการปรับปรุงปัจจัยการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติตามตัวแบบที่เรียกว่า $CP+RM+EM = 2SE$ Model ใน 3.1) การประสานงานและการมีส่วนร่วม 3.2) ทรัพยากรในการดำเนินงาน และการบริหารจัดการทรัพยากร 3.3) นโยบายต้องมีการประเมินผล และการติดตามผล เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงาน และ 3.4) ผลลัพธ์ในความสำเร็จของนโยบาย ความพึงพอใจในคุณภาพชีวิตของสมาชิกและความเสมอภาค

ABSTRACT

The objective of this study were 1) to study the effectiveness of Thai Women Empowerment Funds policy implementation for women quality of life development in the area of the Central Provinces Group 2) study the factors affecting the effectiveness of Thai Women Empowerment Funds policy implementation for women quality of life development in the area of the Central Provinces Group 3) suggest to improve the factors affecting Thai Women Empowerment Funds policy implementation for women quality of life development in the area of the Central Provinces Group. The approach of concurrent mixed methods research was applied by combining of qualitative and quantitative research. The qualitative research was conducted by the tools as documentary research in-depth interviewing of 27 key informants. The data were analyzed by analytic induction and interpretation. The quantitative research was conducted by studying the sample of 400 members of the funds. The sample size was derived by Taro Yamane's formula. The tool for data collecting was a 5 level rating scale questionnaire at a reliability of .907 and data were analyzed by statistics comprising percentage, mean, standard deviation and stepwise multiple regression analysis. The research findings were as follows: 1) The effectiveness of Thai Women Empowerment Funds policy implementation in overall and all aspects was at a high level and women has reinforced economical strength. 2) The factors affecting the effectiveness of Thai Women Empowerment Funds policy implementation composed of 2.1) the factor of Thai Women Empowerment Funds policy in overall and all aspects was at the high level and policy implementation and the aspect of measurable and evaluable policy 2.2) The factor of Thai Women Empowerment Funds policy implementation in overall and all aspects was at the high level and women have tall latency goes up and have a role of bring leader. 3) The proposed synthesis model based on CP+RM+EM = 2SE comprising 3.1) Coordinating and Participating 3.2) Resource in operating and Management 3.3) Evaluating in policy and Monitoring in implementation level and 3.4) the outcomes comprising the Success, Satisfaction and Equality.

คำสำคัญ

ประสิทธิผล การนำนโยบายไปปฏิบัติ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของสตรี

ความสำคัญของปัญหา

สตรีเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่ทรงคุณค่าและมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศทุกประเทศในโลกหลายๆ ด้าน และทำหน้าที่เป็นแม่บ้านแบกรับภาระงานบ้าน ดูแลบุตร จัดหาอาหาร ดูแลสุขภาพของสมาชิกภายในครอบครัวเมื่อเกิดการเจ็บป่วยสตรีเป็นผู้ให้ความรักและความอบอุ่นแก่บุตร

และคนในครอบครัว นอกจากนั้นการเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าในปัจจุบันยังมีสตรีอีกจำนวนมากที่ด้อยโอกาสและเผชิญกับปัญหาความยากจนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของปัญหาสตรีที่เกิดจากขาดความรู้ในวิชาชีพ ไม่มีการศึกษา และขาดทุนทรัพย์ นอกจากการสำรวจจำนวนประชากรทั่วราชอาณาจักรในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2555 มีจำนวนทั้งหมด 64,456,695 คน โดยแบ่งเป็นชาย 31,700,727 คน และหญิง 32,755,968 คน จากตัวเลขดังกล่าวจะเห็นว่าประชากรผู้หญิงมีจำนวนมากกว่าผู้ชาย แต่อย่างไรก็ตามจำนวนผู้หญิงที่มีมากกว่าผู้ชายไม่ได้หมายความว่าผู้หญิงจะได้รับโอกาสทางสังคม การศึกษาและการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเท่าเทียมกับผู้ชายแต่อย่างใด จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมการเมืองและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ไทย มีแนวทางในการพัฒนา ส่งเสริม สร้างโอกาสและความเท่าเทียมกันระหว่าง หญิงชาย คนในสังคมบางส่วนยังมีเจตคติว่าผู้หญิงมีความสามารถด้อยกว่าผู้ชาย ปัญหาความไม่เท่าเทียมทางสังคมระหว่างเพศชายและเพศหญิงต่างๆ ที่สังคมประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่มใหญ่ คือ สมาชิกที่เป็นชายและเป็นหญิงการกำหนดนโยบาย การจัดสรรทรัพยากรและ เป็นการสร้างโอกาสทางสังคมต่างๆ จึงควรดำเนินการโดยคำนึงถึงความสุข ความยุติธรรม ความเสมอภาค ความมีมนุษยธรรมและเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกสังคมทั้ง 2 เพศ อย่างเท่าเทียมกันเพื่อให้มนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ด้วยความมีศักดิ์ศรี และได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ การส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างชายหญิงจึงเป็นส่วนสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่จะทำให้ประชาชนทั้งหญิงและชายพ้นภาวะความยากจนและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (เมทินี พงษ์เวช, 2547) และความเสมอภาคบนความแตกต่างระหว่างหญิง - ชาย คือ ความแตกต่างระหว่างเพศที่เป็นธรรมชาติ อันเกิดจากสภาพทางกายวิภาค บนพื้นฐานของความเป็นมนุษย์เหมือนกัน ซึ่งย่อมมีความต้องการในสิทธิขั้นพื้นฐานเหมือนกัน ต้องการความรัก และการถูกยอมรับเช่นเดียวกัน (กมลพร กัลยาณมิตร, 2557)

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) กล่าวถึงแผนการพัฒนาสตรีที่ผ่านมาในมิติต่างๆ การประเมินผลการดำเนินการพัฒนาสตรีในช่วงที่ผ่านมา รวมทั้งการประเมินสถานการณ์และประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับการพัฒนาสตรี โดยสรุปได้ว่า การพัฒนาสตรีของไทยมีการพัฒนาก้าวหน้าไปได้ระดับหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับสถานการณ์ก่อนที่จะมีการเริ่มกิจกรรมการพัฒนาสตรีตามแผนพัฒนาสตรีฯ ฉบับต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ผลที่เห็นเด่นชัดจากการส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนาสตรีในภาครัฐ และการตื่นตัวขององค์กรพัฒนาเอกชนและชุมชนระดับต่างๆ ซึ่งผลการพัฒนาประการหนึ่ง คือ การรวมตัวเป็นองค์กรหรือกลไกการพัฒนาสตรีทุกระดับ ที่ผ่านมาหน่วยงานภาครัฐ ทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาคและส่วนกลางต่างกำหนดและดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่เอื้อสำหรับการพัฒนากลุ่มเป้าหมายหรือประชากรที่หน่วยงานหรือองค์กรตนเองรับผิดชอบ เช่น กระทรวงยุติธรรมให้ความสำคัญในการลดความรุนแรง ส่งเสริมสิทธิความเสมอภาคของสตรีในทางกฎหมาย กระทรวงแรงงานดูแลสวัสดิการแรงงาน สิทธิของแรงงานสตรีควบคู่ไปกับการส่งเสริมศักยภาพของสตรีและพัฒนากิจกรรมใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน กระทรวงสาธารณสุขให้การดูแลเรื่องสุขภาพอนามัยแก่กลุ่มเป้าหมายสตรีและพัฒนากิจกรรมใหม่ๆ ปัญหาที่เกิดขึ้นต่อสตรีในปัจจุบันนี้ มีปัญหาการถูกรังแกความรุนแรงในครอบครัว การขาดโอกาสในสังคม ปัญหา การถูกเลือกปฏิบัติและที่สำคัญโอกาสในการดัดศักยภาพของสตรีมีน้อย จึงต้องส่งเสริมและพัฒนาอีกมาก ซึ่งดังนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีที่เป็นนโยบายที่สำคัญโดยมี

กรอบการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย 1) เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนดอกเบี้ยต่ำหรือปลอดดอกเบี้ย 2) เป็นแหล่งเงินทุนเพื่อการพัฒนาศักยภาพและเครือข่ายสตรี 3) เป็นแหล่งเงินทุนเพื่อการส่งเสริม สนับสนุน การจัดกิจกรรมในการพัฒนาบทบาทสตรีและแก้ไขปัญหาสตรีขององค์กรต่างๆ และ 4) เป็นแหล่งเงินทุนเพื่อการสนับสนุนโครงการอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีแห่งชาติพิจารณาเห็นสมควร (กาญจนา อุบลบัณฑิต และปรียาวิดี บุญแฮด, 2555) และ การพัฒนาตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศเพื่อให้โอกาสสตรีในทุกพื้นที่ทุกชุมชนได้มีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมทำร่วมพัฒนาเพื่อสตรีทุกคนโดยความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชนและองค์กรสตรีต่างๆ ในการขับเคลื่อนกองทุนเพื่อให้สตรีทุกคนใช้ประโยชน์จากกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในการมีส่วนร่วมสร้างสรรค์พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยมีการกำหนดจากระดับความมากน้อยในการบรรลุเป้าหมาย หรือการทำเป้าหมายให้เป็นจริงขององค์กรเพื่อบรรลุประสิทธิผล และการวิเคราะห์ประสิทธิผลขององค์กรใน 2 รูปแบบ คือ ตัวแบบเป้าหมาย (Goal Model) และตัวแบบเชิงระบบ (System Model) เอชซีโอนี่ (Etzioni, 1964) และมีการประเมินตามประสิทธิผลต่อการดำเนินการในสิ่งที่ถูกต้อง สัมพันธ์กับผลิตผลของงาน และประสบความสำเร็จได้จริง มัลลินส์ (Mullins, 2005) ฉะนั้นในการพัฒนาสตรีต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาตนเองโดยเริ่มต้นจากครอบครัวให้มีความเป็นอยู่ที่ดีมีความสุขจึงสามารถที่จะพัฒนากลุ่มองค์กรที่จะนำไปสู่การการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

จากเหตุผลเบื้องต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลางว่าเป็นอย่างไรบ้าง และมีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

1. ประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลางเป็นอย่างไรบ้าง
2. ปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง
3. เพื่อเสนอแนะให้มีการปรับปรุงปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลางให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ประกอบกัน การวิจัยเชิงคุณภาพได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจากผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องจำนวน 27 คน ได้แก่ หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 คน คณะกรรมการกองทุน จำนวน 9 คน การวิจัยเชิงปริมาณ ได้ศึกษาจากประชากรจำนวน 6 อำเภอ รวมทั้งสิ้น 10,515 คน (ประชากร กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดปทุมธานี สระบุรี และนครนายกโดยคำนวณจากกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1973) กำหนดค่าความเชื่อมั่น 95 % ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของกองทุน จำนวน 400 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น คือ

1.1 ปัจจัยด้านนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

1.2 ปัจจัยด้านการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ

2. ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อ

พัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง

เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพใช้เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง เรื่องประสิทธิภาพ การนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลางโดยแบบสัมภาษณ์ เพื่อการวิจัยฉบับนี้มี 4 ประเด็นด้วยกัน คือ

1. ประเด็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

2. ประเด็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

3. ประเด็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ

4. ประเด็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อ

พัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง

การวิจัยเชิงปริมาณใช้เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการนำนโยบายกองทุนไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง จำนวน 73 ข้อ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .907

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพใช้การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องจำนวน 27 คน ได้แก่ หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 3 คน คณะกรรมการกองทุน จำนวน 9 คน โดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจัดเตรียมเครื่องมือตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง นำส่งหนังสือขออนุญาตและ ขอความร่วมมือถึงผู้บริหารหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เป็นกลุ่มเป้าหมายโดยกำหนดวันที่จะไปขอสัมภาษณ์ด้วยตัวเอง และ ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบสัมภาษณ์แล้วนำไปวิเคราะห์

การวิจัยเชิงปริมาณใช้การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามได้จำนวนทั้งหมด 400 ฉบับ โดยจัดเตรียมเครื่องมือตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้ผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบเครื่องมือวิจัยว่ามีความเที่ยงตรง นำหนังสือขออนุญาตและขอความร่วมมือถึงผู้บริหารหรือหัวหน้างานที่เป็นกลุ่มเป้าหมายโดยกำหนดวันที่ขอแจกแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วนของแบบสอบถามแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย

1. ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาเอกสาร ใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสารเนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอข้อมูลด้วยการพรรณนา

2. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียงและจำแนกอย่างเป็นระบบจากนั้นนำมาตีความหมายเชื่อมโยงความสัมพันธ์และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่างๆ ที่รวบรวมได้ โดยทำไปพร้อมๆ กับการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งนี้เพื่อจะได้ศึกษาประเด็นต่างๆ เพื่อตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อมูลเชิงคุณภาพได้นำมาวิเคราะห์เพื่อเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์

3. สรุปและการพิสูจน์บทสรุป เป็นการนำแนวคิด ทฤษฎีงานวิจัยต่างๆ เพื่อนำไปสู่การพิสูจน์ที่เป็นรูปธรรมและตรงต่อข้อเท็จจริงที่ปรากฏกลาง

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณใช้สถิติการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติผลการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า ส่วนใหญ่ประสิทธิผลของการนำนโยบายกองทุนไปปฏิบัติจะเกิดประสิทธิผลอย่างเต็มที่ ผู้รับนโยบายและผู้ดำเนินนโยบายไปปฏิบัติมีความพึงพอใจในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้มีความมั่นคงอย่างยั่งยืน

ผลการวิจัยเชิงปริมาณโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้านและความสำเร็จของนโยบายเป็นด้านที่มากเป็นอันดับแรกโดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกได้เข้าถึงแหล่งเงินทุน ช่วยเพิ่มรายได้โดยการสร้างโอกาสทางอาชีพและเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ด้านความเสมอภาค ยุติธรรม และการพัฒนาที่ยั่งยืน และด้านความพึงพอใจในคุณภาพชีวิตของสมาชิก ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ประกอบด้วย

2.1 ปัจจัยด้านนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ผลการวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่าส่วนใหญ่ในแต่ละพื้นที่ได้มีการนำนโยบายลงไปปฏิบัติ นั้นมีความชัดเจน ในการที่จะพัฒนาศักยภาพของสตรี สร้างความเข้มแข็งให้กับสตรี และให้สตรีมีส่วนร่วมในการชุมชนทั้งยังส่งผลในการพัฒนาประเทศอีกด้วย

ผลการวิจัยเชิงปริมาณปัจจัยนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาต่ำสุด ด้านความชัดเจนของนโยบาย ด้าน

ทรัพยากรในการดำเนินงานด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้และด้านนโยบายสามารถวัดผลและประเมินผลได้ตามลำดับ

2.2 ปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในกลุ่มภาคกลางนั้น ส่วนใหญ่การปฏิบัติค่อนข้างเหมือนกัน เพราะปฏิบัติไปตามกฎ ระเบียบข้อปฏิบัติของกองทุน ซึ่งหน่วยงานที่นำนโยบายลงสู่การปฏิบัติ นั้น ก็จะเป็นลำดับขั้นมีระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับตำบลในแต่ละระดับนั้นผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีคุณสมบัติตามกำหนดของกองทุน ดังนั้น ผลการดำเนินงานของกองทุนก็จะเป็นในทิศทางเดียวกันและได้รับประโยชน์อย่างสูงสุด

ผลการวิจัยเชิงปริมาณปัจจัยการนำนโยบายของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และตัวแปรนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ประกอบด้วยด้านสามารถวัดผลการดำเนินงานได้ และด้านทรัพยากรในการดำเนินงาน สามารถอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลโดยรวมของนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ได้ร้อยละ 35.10 ($R^2 = .351$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยด้านนโยบาย กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

ปัจจัยด้านนโยบาย กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี	ประสิทธิผลของนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง โดยภาพรวม			t	Sig
	สัมประสิทธิ์ คะแนนดิบ		สัมประสิทธิ์ คะแนน มาตรฐาน		
	B	S.E	Beta (β)		
ค่าคงที่ (Constant)	.973	.199		4.902	.000
ด้านนโยบายสามารถวัดผลและประเมินผลได้	.362	.052	.355	7.010	.000
ด้านทรัพยากรในการดำเนินงาน	.355	.059	.307	6.068	.000
$R = 59.2$ $R^2 = .351$ $R^2_{adj} = .348$ $SE_{est} = .47607$ $F = 107.363$ $a = .973$					

สำหรับตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ ประกอบด้วยด้านการบริหารจัดการทรัพยากร ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิก ด้านการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและด้านการประสานงานและการติดต่อสื่อสาร สามารถอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลโดยรวมของนโยบายได้ร้อยละ 50.90 ($R^2 = .509$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรปัจจัยด้านการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ โดยภาพรวม

ปัจจัยด้านการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ	ประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี โดยภาพรวม			t	Sig
	สัมประสิทธิ์คะแนนดิบ		สัมประสิทธิ์คะแนนมาตรฐาน		
	B	S.E			
ค่าคงที่ (Constant)	.167	.183		.912	.362
การบริหารจัดการทรัพยากร	.307	.064	.276	4.778	.000
การมีส่วนร่วมของสมาชิก	.216	.063	.193	3.424	.001
การติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน	.218	.065	.191	3.364	.001
การประสานงานและการติดต่อสื่อสาร	.171	.057	.154	2.985	.003
R = .714 R ² = .509 R ² _{adj} = .504 SE _{est} = .49697 F = 102.550 a = .167					

3. ข้อเสนอแนะให้มีการปรับปรุงปัจจัยในการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลางให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ประกอบด้วย ปัจจัยด้านนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ควรมีการปรับปรุงพัฒนาศักยภาพของคณะกรรมการกองทุนระดับพื้นที่ และกำกับติดตามตรวจสอบการใช้เงินกองทุนเพื่อป้องกันการนำไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ ปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วย หน่วยงานที่นำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ คือ กรมพัฒนาชุมชนต้องเข้มงวดกวดขันการเบิกจ่ายเงินกองทุนให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของกองทุนอย่างแท้จริง เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในระเบียบ ข้อปฏิบัติของกองทุนให้กับสมาชิก เสริมสร้างภาวะผู้นำให้มีศักยภาพสูงขึ้น

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิผลจากการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านความสำเร็จของนโยบายอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก แสดงให้เห็นว่า สมาชิกกองทุนฯ ได้เข้าถึงแหล่งเงินทุนอย่างแท้จริง เงินทุนกู้ยืมสมาชิกสามารถเพิ่มรายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย ทำให้สตรีมีโอกาสนำเงินไปพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับบริวารณ พงษ์เมืองทอง (2547) กล่าวว่า การนำนโยบายกองทุนไปปฏิบัติ พบว่านโยบายมีความชัดเจนสภาพชุมชนเอื้อต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ แต่มีปัญหาในด้านการติดตามประเมินผลความพึงพอใจในคุณภาพชีวิตของสมาชิก อยู่ในลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเงื่อนไขในการขอกู้เงินนั้นมีหลายขั้นตอน ซึ่งถ้าสมาชิกไม่ได้รับการอบรม และขาดความรู้ เช่น ด้านการทำบัญชี ขาดการพัฒนาเครือข่าย ขาดการประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ และเงินทุนที่ให้นั้นไม่เพียงพอ

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติมีดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านนโยบายกองทุน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านนโยบายกองทุน ในด้านทรัพยากรในการดำเนินงานและด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ซึ่งสอดคล้อง มนต์ชัย กวีนิฎฐยานนท์ (2544) กล่าวว่า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานองค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษากรณีอำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ การศึกษา ความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่

2.2 ปัจจัยด้านการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า ในด้านการประสานงานและการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วมของสมาชิก ด้านการบริหารจัดการทรัพยากร ด้านการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ซึ่งสอดคล้องกับพิชญดา เรืองเดช (2542) กล่าวว่าปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสตรีในกิจกรรมพัฒนาอาชีพเสริมของครอบครัวเกษตรกรในหมู่บ้านรอบศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอต๋อยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การติดต่อสื่อสารกับผู้นำกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาอาชีพเสริมนั้นมีความสัมพันธ์กัน เพราะการที่สตรีมีโอกาสดูติดต่อสื่อสารกับผู้นำที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการจะทำให้สตรีมีโอกาสมพบปะพูดคุยได้รับคำแนะนำ ข่าวสารและความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมอาชีพเสริมซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและครอบครัว

3. ข้อเสนอแนะให้มีการปรับปรุงปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลางให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยภาพรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะการวิจัยสรุปได้ดังนี้

3.1 ประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี พบว่า ข้อที่มากที่สุดคือ อยากรให้สตรีได้พัฒนากลุ่มให้ดียิ่งขึ้นเรื่อยๆ โดยที่หน่วยงานราชการ และคณะกรรมการกองทุนฯ ต้องให้คำแนะนำในระยะเริ่มแรก เมื่อสมาชิกได้ดำเนินการ และบริหารจัดการด้วยตนเองแล้วนั้นจึงถือว่านำนโยบายมาปฏิบัติได้ประสบความสำเร็จ

3.2 ปัจจัยด้านนโยบายกองทุน พบว่า ข้อที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ในการดำเนินโครงการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในปัจจุบันนี้คืออยู่แล้ว แสดงให้เห็นว่า ในทุกระดับของคณะกรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีได้มีข้อสรุปว่า นโยบายของกองทุนนั้นคืออยู่แล้ว ถ้าทุกคนปฏิบัติตามกฎระเบียบและมีประโยชน์ในการพัฒนาทั้งสตรีและพัฒนาประเทศชาติ

3.3 ปัจจัยด้านการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ พบว่าข้อที่มากที่สุดคือควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดให้มากกว่านี้ เพราะมีสตรีบางกลุ่มไม่ได้นำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ และจังหวัดควรลงมาตรวจสอบอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับยงยุทธ เจริญรัตน์ (2545) กล่าวว่า การประเมินผล การดำเนินงานกองทุนมีทรัพยากรที่ได้รับจากหน่วยงานของรัฐ สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจดีพอ กองทุนมีงบประมาณในการบริหารจัดการที่จำกัดและการมีความรู้ความเข้าใจในการนำกองทุนไปปฏิบัติจึงทำให้สมาชิกกองทุนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

1.1 คณะกรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในระดับชาติ ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้คณะกรรมการกองทุนฯ ในทุกระดับ (คณะกรรมการกองทุนฯ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับตำบล) ให้มีความรู้ความเข้าใจในระเบียบหลักเกณฑ์ วิธีการต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการ การติดตามและประเมินผลกองทุนให้ละเอียดถี่ถ้วน นอกจากนั้นแล้วควรมีการทบทวนปรับปรุง ระเบียบ หลักเกณฑ์ แนวทางการบริหารจัดการกองทุนฯ ในส่วนที่ยังไม่ชัดเจน ซึ่งเป็นปัญหาต่อการ ดำเนินการกองทุนฯ เช่น มีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเป็นระยะไป รวมทั้งควรปรับปรุงคู่มือและ แนวทางการปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน นอกจากนั้นแล้วใน อนาคตควรจะหารูปแบบของการบริหารจัดการในการดำเนินการกองทุนฯ ที่เหมาะสมซึ่งจะทำให้เป็น ประโยชน์ในการดำเนินงานกองทุนมากยิ่งขึ้น

1.2 ควรมีการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล เข้ามามีบทบาทและ รับผิดชอบกองทุนฯ ในรูปแบบเงินสนับสนุนและหรือเงินกู้ยืมโครงการของกองทุนฯ ในสัดส่วนที่ เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจ และสังคมในระดับชุมชนเป็นสำคัญ

1.3 องค์กรภาคเอกชน ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการทำงานและผลการ ดำเนินงานของกองทุนเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในด้านการมีงานทำ ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเพิ่ม รายได้ของสมาชิกกองทุน

1.4 องค์กรทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ควรส่งเสริมให้ กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเป็นศูนย์กลางในการประสานงานในการพัฒนาศักยภาพ มีการดูแล ช่วยเหลือกัน พร้อมทั้งมีการแก้ไขปัญหาของสตรีในทุกมิติในทุกจังหวัด นอกจากนั้นแล้วควรมีการ เสริมสร้างภาพลักษณ์ของสตรีไทยในลักษณะองค์กร สมาคม ชุมชน โดยไม่เลือกปฏิบัติเพื่อให้ความ โดดเด่นเป็นที่ยอมรับของสังคมทั้งในและต่างประเทศด้วย

1.5 กองทุนฯ ควรสร้างประสิทธิภาพหรือสร้างขีดความสามารถของกลุ่มสตรีหรือองค์กร ผู้รับทุนซึ่งวัตถุประสงค์ของกองทุนฯ มุ่งเป็นเงินทุนหมุนเวียนหรือให้เป็นรายได้ ควรมีการส่งเสริมมิติ ของการดำเนินการ การสร้างเครือข่าย สร้างภาวะผู้นำ การสร้างขีดความสามารถไม่ควรเป็นเฉพาะ บุคคลเท่านั้น และไม่ควรเลือกปฏิบัติ ควรมองกลุ่มผู้หญิงอื่นที่มีภาวะเฉพาะด้านด้วย เช่น กลุ่มชาติ พันธ์ กลุ่มผู้หญิงมุสลิม กลุ่มผู้หญิงแรงงานนอกระบบ กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี กลุ่มผู้หญิงที่ไม่ได้มี สัญชาติไทยแต่อยู่ในประเทศไทย เป็นต้น และควรมองด้วยว่าจะทำอย่างไรให้กลุ่มผู้หญิงเหล่านี้เข้าถึง กองทุนฯ โดยที่ความแตกต่างการเลือกปฏิบัติยังคงอยู่คู่สังคม ฉะนั้นแล้วควรต้องสร้างความเข้าใจมิติ ความเท่าเทียมทางเพศโดยให้องค์ความรู้กับสังคมด้วย

2. ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติการ

2.1 ควรมีการสร้างเครือข่ายองค์กรและการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนในการส่งเสริมสนับสนุน และมีการขับเคลื่อนนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอย่างต่อเนื่อง

2.2 คณะกรรมการกองทุนฯ ระดับจังหวัด ควรพิจารณาการจัดประชุมอนุมัติโครงการ หรือ การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้สม่ำเสมอ โดยกำหนดเป็นตารางปฏิทินการทำงาน และควรมี ค่าตอบแทนให้คณะกรรมการในรูปแบบต่างๆ ซึ่งก็ต้องอิงกับระเบียบการเบิกจ่ายของทางราชการ

2.3 ควรกำหนดแนวทางการปฏิบัติให้ชัดเจนในเรื่องการเบิกจ่ายงบประมาณของ คณะกรรมการกองทุนในทุกระดับ (คณะกรรมการกองทุนฯ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับ ตำบล) และควรจะต้องมีการชี้แจงในการสร้างความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง โดยมีผู้เชี่ยวชาญไปให้ความรู้ อย่างน้อยปีละ 1-2 ครั้ง นอกจากนั้นแล้วยังจะต้องสร้างความชัดเจนตลอดจนแนวทางการใช้จ่าย งบประมาณในรายการต่างๆ ในกับคณะกรรมการทุกระดับ เพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกันและถือ ปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน

2.4 คณะกรรมการทุกระดับ (คณะกรรมการกองทุนฯ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และ ระดับตำบล) ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญ ควรมีการวางระบบการติดตามและประเมินผลร่วมกันในภาพรวม ของทั้งประเทศ และระบบการติดตามประเมินผลในแต่ละจังหวัด ให้มีความชัดเจนและสอดคล้องใน ทิศทางเดียวกัน เช่น สร้างระบบรายงานในทุกๆ เดือนหรือในรายไตรมาส โดยควรกำหนดแบบ รายงานในมิติต่างๆ เช่น รายงานผลการดำเนินงาน และผลการใช้จ่ายงบประมาณของกองทุนฯ ใน ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ระดับตำบล โดยกำหนดให้สมาชิกของกองทุนฯ ที่ได้รับเงินทุนไปประกอบ อาชีพ ได้มีส่วนร่วมในการรายงานผล เพื่อปลูกฝังแนวคิดเรื่องการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล ให้กับภาคประชาชนในพื้นที่ด้วย

2.5 ควรมีมาตรการในการที่จะส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานของกองทุนฯ ให้มีความ ยั่งยืน โดยอาจจะมีการคัดเลือกโครงการที่สามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองและมีความเข้มแข็ง เพื่อ นำไปต่อยอดให้กับโครงการอื่นๆ หรือพัฒนาโครงการที่เป็นตัวอย่างที่ประเมินความสำเร็จ พร้อมทั้ง เป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้กับสมาชิกกองทุนอื่นๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษากองทุนหรือองค์กรการพัฒนาด้านอื่นๆ ที่มีความใกล้เคียงกันทั้งพื้นที่ดำเนินงาน และผลการดำเนินงานเพื่อทราบถึงผลว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามความต้องการหรือไม่เพื่อเป็น กรณีศึกษาของความก้าวหน้าต่อไป

3.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อ พัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ภายใต้บริบทและภาวะแวดล้อมที่แตกต่างกัน ในพื้นที่ จังหวัดหรือภาคอื่นๆ และกลุ่มประชากรอื่นต่อไป

3.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนา บทบาทสตรีไปปฏิบัติด้านปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลในด้านอื่นๆ

บรรณานุกรม

กมลพร กัลยาณมิตร. (2557). ความเสมอภาคหญิงชายในระบบราชการไทย: ความแตกต่างหรือ ความเหมือนในการบริหาร. *จันทร์เกษมสาร*. 20(38): 4.

- กาญจนา อุบลบัณฑิต และปรียาวดี บุญแฮต. (2555). **คู่มือการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี จังหวัด, ตำบล**. พิมพ์ครั้งที่ 1. สำนักงานคณะกรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี แห่งชาติสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี.
- เมทินี พงษ์เวช. (2547). **ผู้หญิงและผู้ชาย: หันส่วนที่เท่าเทียมในการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัย และการพัฒนาบทบาทชายหญิง.
- มนต์ชัย กวีนิภูธรยานนท์. (2544). **ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานองค์การบริหารส่วนตำบล: ศึกษากรณีอำเภอตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี**. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์.
- ยงยุทธ เจริญรัตน์. (2545). **ประเมินผลการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง: กรณีศึกษา เฉพาะกรณีของกองทุนชุมชนเมืองของกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิชัญดา เรืองเดช. (2542). **ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสตรีในกิจกรรมพัฒนาอาชีพเสริม ของครอบครัวเกษตรกรในหมู่บ้านรอบศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจาก พระราชดำริ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รวีวรรณ พงษ์เมืองทอง. (2547). **ความรู้ความเข้าใจและการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านไปปฏิบัติ ศึกษากรณีอำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี**. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์.
- Etzioni, A. (1964). **Modern Organization**. Englewood Cliffs, New York: Prentice - Hall, Inc.
- Mullins, L. J. (2005). **Management and organizational behavior**. 7th ed. Essex, England: Pearson Education.
- Yamane, Taro. (1973). **Statistics, An introductory Analysis**. New York: Harper and Row.